

LEDEN VAN DE CARTOUCHEBENDE EN OOSTENDE

Uit "Die Gesellschaft in Cartouches Leben"

vertaald door Simon IPPEL

Op 27 november 1721 stierf CARTOUCHE op de Place de Grève op het schavot te Parijs. Zijn twee luitenanten weken uit naar de Zuidelijke Nederlanden.

Wie waren deze twee luitenanten ? Hier volgt een verhaal waarin ook Oostende een klein rolletje krijgt en dat ons een beeld geeft uit die tijd.

De eerste luitenant was een zekere Valentijn COLENZ, zoon van een bankier uit Rijsel en reeds op zeer jeugdige leeftijd een gokker. Door de verkoop van schoolboeken en het bestellen van zijn vader verschaftte hij zich het nodige geld. Toen hij er voor bestraft werd sloeg hij zijn vader neer met een ijzeren staaf. Hij vluchtte en kwam als 14-jarige te Parijs aan waar hij lakei werd bij maarschalk DE VILLERS. Hij wist dienst vertrouwen te wekken, maar maakte daar misbruik van, versierde er de knappe dochter van de wasvrouw en stal voor haar kostbare japonnen uit de garderobe van de vrouw van de maarschalk. Wanneer hij ontdekte dat het meisje een andere verhouding had, bracht hij haar om het leven. Hij werd veroordeeld tot de galeien. Die stonden onder het bevel van graaf DE VINCENNES die bevriend was met zijn ouders. De graaf kreeg medelijden met de knaap en verkreeg een omzetting van de straf tot levenslange verbanning.

Door het overlijden van zijn vader komt COLENZ in het bezit van een rijke erfenis. Zijn moeder kan het voor mekaar brengen dat hij vrij komt. Hij moet echter in het huwelijk treden met de buitengewoon mooie dochter van een rijke zakenman uit Valenciennes, dit om zijn leven te beteren ? !

Samen met zijn echtgenote, Adriana VANDER BELLEN, trekt hij naar Parijs waar ze door hun losbandig leven het geld er door joegen. Ze zaten zelfs zo in de schulden dat hij naar Rijsel vluchtte en zijn vrouw achter liet in Parijs.

Zij wilde haar luxe leventje niet opgeven en wist van rijke vereerders geld af te troggelen. In een duel doodde een van haar aanbidders, een Duitse graaf, zijn mededinger, een Vlaamse markies. De graaf werd gevangen genomen en Adriana werd uit de stad verbannen.

Te Brussel aangekomen doet ze dienst als huishoudster van een rijke weduwnaar. Ze verleid er zijn jongste zoon en vlucht met hem, met meename van een grote som geld, naar Amsterdam waar ze een nieuwe zaak willen beginnen.

Adriana heeft echter andere plannen. Ze vermoordt de jonge man en vlucht met zijn geld naar Oostende. Hier leefde ze onder valse naam en op grote voet in één van de duurste hotels. Ze heeft vele avontuurtjes met ter plaatse verblijvende vreemdelingen en vergaarde alzo een flinke som geld. Als de grond onder haar voeten te warm geworden is reist ze af naar Bordeaux alwaar ze bestolen wordt door een van haar vriendjes. Blauw van de armoede ontmoet ze er Peter VANDER ECH.

Deze Peter VANDER ECH is de tweede luitenant van CARTOUCHE. Hij is de zoon van een chirurg. Op 17-jarige ouderdom vlucht hij op een geheimzinnige wijze uit zijn ouderlijke woonst en gaat naar

Parijs. Hij komt er bij dieven en zakkenrollers terecht en moet na betrapte te zijn, vluchten naar Bordeaux. Daar maakt hij kennis met de knappe Adriana VANDER BELLEN. In haar vond hij een handige medewerkster.

Te Parijs opent hij een antiquariaatzaak waar vele rijke bezoekers op geheimzinnige wijze verdwenen. Het verdacht koppel moest vluchten.

Op weg naar Oostende vermoorden zij in een herberg twee rijke Portugese kooplieden en maakten er een aanzienlijke som geld buit.

Terug in Parijs huurden ze een luxe woning en hielden er een rijtuig en enkele lakeien op na. Ze komen door hun verkwistingen spoedig terug op straat en komen zo in de bende van CARTOUCHE terecht. Onder de indruk van het optreden van Peter vertrouwde CARTOUCHE hem de leiding toe van de bende die in de Languedoc werkte.

CARTOUCHE werd gevangen genomen en stierf op het schavot, maar eerst verraadt hij nog diegenen die hij verdacht hem te hebben verraden. Daarbij zijn hoogwaardigheidsbekleders, leden van zijn bende, edelen, enz. in totaal een 300-tal personen. Peter en Valentijn vluchtten naar de Nederlanden.

Ze begingen een moord te Halle, bedreven er een diefstal en werden gevangen genomen te Maastricht alwaar ze, na geseling, levend werden geradbraakt op 27 juli 1724. Valentijn legde volledige bekentenis af van zijn misdaden, biechtte en kreeg de laatste sacramenten. Peter bleef volhouden dat hij onschuldig was en stierf onder het uiten van godslasteringen.

Adriana, het avontuurlijke leven moe, verliet haar Peter toen de grond te warm werd en zocht haar toevlucht in het Parijse klooster "Aux Magdalonettes" waar ze een godsvruchtig en voorbeeldig leven leidde tot aan haar dood.

KONINKLIJKE JACHT CLUB OOSTENDE

door Robert OUVRY

Op 11 augustus 1834 werd reeds een zeilwedstrijd ingericht vóór Oostende, ter gelegenheid van het bezoek van koning LEOPOLD I en zijn kersverse echtgenote LOUISE MARIE.

Daarna volgden enkele zeilwedstrijden met Engelse jachten, bij gebrek aan Belgische, of met visserssloepen.

Wij zouden geen echte Belgen zijn als er ter deze gelegenheid geen "sjhocheteit" zou gesticht worden. Op 16 april 1846, in het lokaal van de "Société Littéraire" staken enkele gemeenteraadsleden hun grijze koppen samen om de "Cercle des Régates" te stichten. Daarbij waren Jean BRASSEUR, Joseph de BONINGHE, Jacques SERRUYS en Jean Joseph VAN ISEGHEM. Zij riepen enkele oude zeerotten ter hulp, komende uit de rangen van onze Koninklijke Marine, waaronder François EYCKHOLT en François CLAEYS. Daarbij kwam nog een stel bankiers, rechters en diplomaten. Hun voorzitter werd Edouard BELLEROCHÉ die het selecte "Cercle du Phare" (zijn eigendom) koos als lokaal. De "Cercle du Phare" was gebouwd rond de voet van onze eerste vuurtoren, en werd in die tijd uitgebaat door de Brit James Lindsay FINCH (vader van kunstschilder Willy FINCH, 1854-1930). FINCH was een verwoed sportzeiler, die de Engelse traditie introduceerde in onze eerste Belgische jachtclub.

Het secretariaat van de "Cercle des Régates" en de "Cercle du Phare"